

Η συνέχεια της μάχης της Πίνδου

Ο Στρατηγός Βραχνός και ο Συνταγματάρχης Δαβάκης οργανώνουν αντεπίθεση με όσες δυνάμεις έχουν. Το έμπειρο μάτι των Ελλήνων Αξιωματικών έχει δει ένα στρατηγικό σφάλμα στην επίθεση των Ιταλών. Η μεραρχία «Τζούλια» προελαύνει μέσα στην Πίνδο αλλά... μόνη της. Οι αλπινιστές της «Τζούλια» δεν συνεπικουρούνται από εφεδρείες. Αυτή είναι και η αχίλλειος πτέρνα των Αλπινιστών στην Πίνδο.

Η Ελληνική αντεπίθεση εκδηλώθηκε εναντίον του αριστερού πλευρού της μεραρχίας «Τζούλια» με στόχο να την αποκόψει από τα υπόλοιπα ιταλικά στρατεύματα.

Ο συνταγματάρχης Δαβάκης στις 2 Νοεμβρίου, εκτελώντας αναγνώριση στην περιοχή του υψώματος του Προφήτη Ηλία Φούρκας τραυματίστηκε σοβαρά από εχθρικά πυρά και διακομίστηκε στο νοσοκομείο Κοζάνης και στην συνέχεια στην Αθήνα.

Παρόλο που η Ελληνική αντεπίθεση ήταν περιορισμένη, το μέτωπο σταθεροποιήθηκε και το ηθικό της ελληνικής πλευράς αναπτερώθηκε. Την ίδια μέρα οι δυνάμεις της 1ης Μεραρχίας κατέλαβαν το ύψωμα Ταμπούρι και το χωριό Φούρκα, αποκόπτοντας έτσι τα ιταλικά τμήματα που είχαν προωθηθεί νότια στην Σαμαρίνα και στη Βοβούσα. Τότε ήταν που μπήκε δυναμικά στο προσκήνιο και η Ελληνική Ταξιαρχία Ιππικού η οποία ανακατέλαβε Βοβούσα και Σαμαρίνα, βάζοντας έτσι τέλος στις φιλοδοξίες της «Τζούλια» που είχε βάλει στόχο το Μέτσοβο.

Από τις 4 ως τις 6 Νοεμβρίου, η επίθεση της 1ης Μεραρχίας συνεχίστηκε ακόμη πιο έντονη. Η επίλεκτη Μεραρχία «Τζούλια» υποχωρούσε σε όλο το μήκος της γραμμής. Τελικά ένα μεγάλο τμήμα της αιχμαλωτίστηκε και όσοι δεν έπεσαν στο πεδίο της μάχης διέφυγαν άρον άρον προς την Κόνιτσα.